

Nr 298.

Av herr Olsson i Berg m. fl., om anvisande av ett ordinarie reservationsanslag till understödjande av prisbelöningar av hästar och därav härflytande kostnader.

De anslag, som under de senaste åren funnits uppförda i riksstaten till prisbelöning av hästar och andra därmed nära sammanhängande ändamål, ha för varje år nedsatts i en omfattning, som söker sin like i fråga om andra statsutgifter och har sin egen särskilda förklaring.

För att belysa, hur stor denna nedsättning varit, må här erinras därom att år 1922 utgick statens anslag till hästpremieringen med 184,000 kr. och att riksdagen samtidigt beviljade anslag för »inhemska häststammar» med 20,000 kr. och för »stamboksföring av hästar» 10,000 kr. Det sammanlagda beloppet utgjorde alltså 214,000 kr. De båda sistnämnda anslagen förekommo sista gången i riksstaten för budgetåret 1923—1924.

Det förstnämnda anslaget, hästpremieringsanslaget, utgick budgetåret 1923—1924 med ett till 100,000 kr. nedsatt belopp. Under de båda budgetåren 1924—1925 och 1925—1926 utgick efter ytterligare nedsättning anslaget med 70,000 kr. I årets statsverksproposition föreslås, att anslaget skall ännu mera minskas och utgå med blott 30,000 kr. Samtidigt föreslås, att det skall ändra natur och ifrån att ha varit *ordinarie* uppföras som *extra*. Meningen härmed kan väl knappast vara annan än den att öppna bekväm väg för en sådan åtgärd som hela anslagets slopande.

Anledningen till den minskning av statens anslag, som sålunda ägt rum, har icke varit ett minskat behov av understöd på det område, varom här är fråga. Tvärtom har, för att nu blott fästa uppmärksamheten vid nuvarande förhållanden, stuteriöverstyrelsen ansett, att ur saklig synpunkt behov föreligger av en anslagsökning för sistkommande budgetår av 40,000 kr. I viss mån har visserligen en anledning till de fortgående nedsättningarna varit det statsfinansiella läget, men det är tydligt, att nedsättningarna icke kunnat göras så kraftiga, därest icke staten tagit i anspråk totalisatorsmedel för de ändamål, som förut bestritts med statsmedel. Totalisatorsmedlen ha alltså icke använts som ett tillskott för att främja hästaveln utan helt enkelt indragits till statskassan som en nyfunnen statsinkomst för dess allmänna förstärkande.

Sådan var dock icke riksdagens avsikt, när den beslöt totalisatorns införande. I det jordbruksutskottets utlåtande (nr 8) som låg till grund för *Bihang till riksdagens protokoll 1926. 4 saml. 51 häft. (Nr 294—298.)*

beslutet vid 1923 års riksdag härom yttrade utskottet i sin motivering, att man nu hade att motse en nedsättning av hästpremieringsanslaget från 184,000 kr. till 100,000 kr. och att »med hänsyn till berörda beskärning av det redan förut knappt tillmätta anslaget» det syntes utskottet, att »ytterligare starka skäl föreligga, att den av motionärerna anvisade utvägen för beredande av medel till hästavelns vidmakthållande och främjande anlitas». Härav framgår tydligen, att utskottet ansåg, att totalisatorsmedlen skola komma till användning för nämnda ändamål utöver statsanslaget på 100,000 kr.

I överensstämmelse med denna tankegång hemställde även jordbruksutskottet om införande av totalisator, »under förutsättning att den därvid uppkommande vinsten komme den svenska hästaveln till godo». Utskottet anger även, hur denna vinst i främsta rummet borde användas.

I sin skrivelse anger även riksdagen, att vinster å totalisatorn borde användas till det av utskottet angivna ändamålet.

Totalisatorsmedlen ha emellertid, såsom av det föregående framgår, kommit att användas på ett sätt, som ej avsågs vid totalisatorns införande.

För vår del anse vi, att man bör åtminstone i någon mån råda bot härpå och möjliggöra, att dessa medel åtminstone i viss mån frigivas till hästavelns främjande. Behovet härav torde vara så allmänt känt, att ett närmare påvisande därav här ej torde vara erforderligt. Det är ju för övrigt såsom i det föregående omnämnts vitsordat av stuteriöverstyrelsen.

Med stöd av vad vi sålunda anfört, få vi vördsammast hemställa,

att riksdagen måtte besluta att under nionde huvudtiteln — i stället för det av Kungl. Maj:t föreslagna extra reservationsanslaget för samma ändamål — till understödjande av prisbelöningar av hästar och därav härflytande kostnader anvisa för budgetåret 1926—27 ett *ordinarie reservationsanslag* av 70,000 kr.

Stockholm den 22 januari 1926.

Cornelius Olsson.

Th. Gardell,
Gans.

Arthur Gustafson
i Kasenberg.

Oscar Osberg.

Karl Wirsell.